

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 22. juli 2019

Sag BS- [REDACTED]-VLR
(5. afdeling)

T [REDACTED]
[REDACTED]

mod

S [REDACTED]
(advokat Jacob Fenger)

Retten i Aarhus har den 29. juni 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS- [REDACTED]-ARH, tidligere BS [REDACTED]).

Landsdommerne Henrik Estrup, Linda Hangaard og Anne Knie Andresen (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

For landsretten har appellanten, T [REDACTED], nedlagt påstand om, at indstævnte, S [REDACTED], skal betale ham 240.000 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 24. maj 2014, svarende til 71.500 kr. i godtgørelse for svie og smerte og 168.500 kr. i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Han har subsidiært nedlagt påstand om betaling af et mindre beløb.

S [REDACTED] har påstået dommen stadfæstet. S [REDACTED] har subsidiært påstået, at erstatningen fastsættes til et mindre beløb og alene tillægges renter fra sagens anlæg til betaling sker.

T [REDACTED] har fri proces under anken.

Supplerende sagsfremstilling

For landsretten vedrører sagen alene spørgsmålet om eventuel erstatning og godtgørelse på grund af lænderygsmærter.

Forklaringer

T [REDACTED], C [REDACTED] og A [REDACTED] har afgivet supplerende forklaring.

T [REDACTED] har supplerende forklaret, at han har været ansat i [REDACTED] i flere perioder, senest i februar 2009. Han har tidligere været ansat som flaskedreng. Han fik gennemgået medarbejderhåndbogen, da han blev ansat i februar 2009, men han fik ikke gennemgået en tjekliste til nye medarbejdere vedrørende instruktion om arbejdsmiljø. Han har heller ikke underskrevet en tjekliste. Han blev oplært i, hvordan man anvender en palleløfter af en nøglebærer og sous-chefen blandt andet ved at se, hvordan de brugte den. Han har lært, at man altid skal se i køreretningen, når man kører med palleløfteren, og at man skal skubbe den i stedet for at trække. Palleløfteren var svær at standse, når den først var i gang. Han blev ikke nærmere instrueret i, hvordan han skulle stable kasserne, herunder hvor højt pallen kunne læsses. Den pågældende dag havde han kort før ulykken fyldt varer op i grøntafdelingen sammen med en nyansat, M [REDACTED]. Varene var kørt frem, inden de begyndte at fylde op, og M [REDACTED] tilbød at køre den tomme emballage og de resterende varer ud på lageret, da de var færdige med det. Mens M [REDACTED] stablede emballagen og varene på pallen, ledte han efter lederen, fordi han havde fri. Da han kom ud fra kontoret, kunne han se, at M [REDACTED] havde stablet pallen meget højt, og at M [REDACTED] trak palleløfteren hurtigt rundt i butikken. Der var mange kunder på dette tidspunkt. Han gik mere end en meter bag palleløfteren i retning mod lageret ligesom M [REDACTED]. Pallen var stablet i en højde af cirka to meter. Pallen blev ofte stablet ret højt, fordi det var en lille butik med begrænset gulvplads. Det er hans opfattelse, at M [REDACTED] kørte for hurtigt, da der var skarpe hjørner i butikken, og palleløfteren kunne på grund af vægten være svær at standse. M [REDACTED] havde ikke kontrol over situationen. Da M [REDACTED] drejede til højre, begyndte kasserne at vælte mod venstre. Han prøvede at forhindre, at kunderne blev ramt og forsøgte derfor at gribe kasserne. Han ville ønske, at han ikke havde grebet ind. Det er ikke korrekt, som gengivet i speciallægeerklæring af 26. februar 2010 fra overlæge Ph.d., speciallæge i neurologi In [REDACTED], at han var uden tidligere ryg-anamnese. Han oplyste, da han var til lægeundersøgelse, at han har haft ryggener før ulykken, men han har ikke tidligere haft sygefravær på grund af disse ryggener. Han har haft 5 sygedage i perioden fra februar – maj 2009. Han husker ikke, hvad han fejlede de pågældende dage. Efter ulykken er de forudbestående ryggener blevet markant værre, og han har daglige smerter.

C [REDACTED] har supplerende forklaret, at hun var butikschef i den [REDACTED] butik, hvor T [REDACTED] var ansat i 2009. Hun er stadig butikschef,

men i en anden butik. Det er fast procedure, at lederen blandt andet gennemgår en tjekliste om arbejdsmiljø med nye medarbejdere. Når tjeklisten er gennemgået, underskriver medarbejderen den, og den bliver gemt. Hun ved ikke, om tjeklisten fortsat anvendes i dag. Hun mener bestemt, at tjeklisten er blevet gennemgået med T [REDACTED], da det er fast procedure. Nye medarbejdere bliver desuden instrueret i, hvordan de skal fylde varer op. Hun ved ikke, om de også bliver instrueret i, hvordan man stabler en palle, der skal tilbage på lageret med returvarer og tom emballage. Generelt må paller ikke stables højere end 1,80 meter. Der var meget smalle gange i den pågældende butik, og det var normalt, at medarbejderne trak palleløfteren efter sig, selv om det var i strid med anbefalingen i vejledningen om løfte-, skubbe- og trækketeknik. Ofte var der to medarbejdere til at håndtere palleløfteren på grund af den begrænsede plads i butikken. Hun mener, at hun var til stede i butikken den pågældende dag, men hun så ikke selve ulykken. Hun er usikker på, om hun så M [REDACTED] køre med palleløfteren før ulykken. Ulykken skete i forlængelse af, at T [REDACTED] sammen med en ny medarbejder havde fyldt varer op, og palleløfteren med tom emballage skulle køres tilbage til lageret. Hun husker ikke, om den nye medarbejder var M [REDACTED]. Den nye medarbejder kørte palleløfteren, og T [REDACTED] gik ved siden af. Det er ikke i overensstemmelse med vejledningen at stable varer oven på den tomme emballage. Hun har svært ved at tro, at en kasse med 12 – 14 kg citroner var stablet i 2 meters højde. Det er ikke normalt, at kasserne på en palle vælter i butikken. Medarbejderne bør ikke gribe ud efter kasser, der vælter af en palle. Hun har engang selv prøvet at gribe ud efter et glas syltetøj, der var ved at falde ned, og det gjorde ondt. Hun har ikke efterfølgende påtalt den måde T [REDACTED] reagerede på. Der er mange deltidsansatte i [REDACTED], herunder også studerende.

A [REDACTED] har supplerende forklaret, at han har været sikkerhedsrepræsentant i den pågældende [REDACTED] butik, men han husker ikke, om han var det på ulykkestidspunktet. En af lederne gennemgik en tjekliste med nye medarbejdere. Efter gennemgangen blev medarbejderen bedt om at underskrive tjeklisten. Den underskrevne tjekliste blev opbevaret i en mappe i butikken. Han husker ikke, hvor længe tjeklisten blev gemt. Han oplyste nye medarbejdere om, at kasserne på en palle let kan vælte, hvis de er stablet forkert, eller hvis medarbejderen kører for hurtigt med palleløfteren. Han forklarede også medarbejderne, at de ikke skulle stable returvarer oven på tom emballage og lette kasser. Medarbejderne måtte ikke stable tunge kasser over 1,70 meter. De skulle trække palleløfteren rundt i butikken, for der var ikke plads til at skubbe palleløfteren rundt om hjørner eller vende den i butikken. Han husker ikke, om han har talt med medarbejderne om, hvordan de skulle reagere, hvis en kollega havde problemer med en læsset palle. Det er hans opfattelse, at medarbejderne ikke skulle gribe ud efter kasser, der var ved at falde af en palle, men det afhang af situationen. Han ved ikke, om det vil gøre en forskel, hvis der var kunder i nærheden. Det er svært at sige, om T [REDACTED] skulle have handlet anderledes.

Han husker ikke selve ulykken, men han mener, at han har talt med T [REDACTED] om ulykken efterfølgende.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og procederet i overensstemmelse hermed.

T [REDACTED] har yderligere anført, at han har afbrudt forældelsesfristen ved at sende mail af 9. oktober 2014 kl. 14.59 med stævning til Københavns Byret. Han har navnlig henvist til, at det følger af forarbejderne til retsplejelovens § 148 a, stk. 2, at afsendelsestidspunktet skal lægges til grund, hvis det ikke er muligt at fastlægge, hvornår en digital meddelelse er kommet frem. Denne henvisning kan også anvendes som fortolkningsbidrag ved fremsendelse af en e-mail.

Vedrørende spørgsmålet om årsagssammenhæng har T [REDACTED] desuden anført, at Retslægerådet ved besvarelsen af spørgsmål 3 og 5 alene har udtalt sig om årsagssammenhæng vedrørende varige gener

Han har endvidere anført, at arbejdsulykken har medført en forværring af de forudbestående ryggener, og det er derfor berettiget at kræve yderligere erstatning og godtgørelse.

S [REDACTED] har heroverfor anført, at det er for sent at anfægte Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 3 og 5 cirka to år efter, at erklæringen er afgivet. I øvrigt udtaler Retslægerådet sig ikke alene om årsagssammenhængen i forhold til varige gener.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af de lægelige akter, at T [REDACTED] flere gange forud for arbejdsulykken havde haft behandlingskrævende lænderygsmarter, og Retslægerådet har ved besvarelsen af spørgsmål 4 udtalt, at de forudbestående gener efter Retslægerådets vurdering har en disponerende betydning for rygsmarterne fra maj 2009 og frem.

Herefter og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at T [REDACTED] ikke har godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem hans ryggener og arbejdsulykken.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal statskassen i sagsomkostninger for landsretten betale 35.000 kr. til S [REDACTED] til dæk-

ning af udgifter til advokatbistand. Beløbet er uden moms, da S [REDACTED] [REDACTED] er momsregistreret. Der er ved fastsættelsen af beløbet taget hensyn til sagens værdi, omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal statskassen inden 14 dage betale 35.000 kr. til S [REDACTED]. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.